

— — — Aga meie piame ennast siin lühikeseks aegs Westergrund'i kirjumõisa poole põõrama ja vaatama, mis ruuge Sofie seal teeb. Meie leiame teda, kuna wanemad lõune peale puhkawad, omas tuates istuma ja kirjutama. Imelikult pikkamest läheb see töö edasi; raskest liigub sulg noore neiu muidu nii wirlus läes ja kirjutamise juures lehwib jälle see selmlil naeretus tema mottade peal, mis waest Büchner'it pea kõigist tema julgusest paljaks rõõwinud oleks. Oma õigust tarwitates, vaatame meie selle peale, mida Sofie kirjutab ja saame pea aru, miks see töö nii pikkamest sigib: see on nimeta kiri petis-läekirjaga, mis „kiriku-tüttele“ nii palju waewa teeb. Kirjas seisab aga:

„Auustatud Herra! Kui mina Teid la näu poolest ei tunne, wõtan mina siiski Teist elawat osa — miks, see saab Teile eht edaspidi selgeks. Mina olen üks wana-eit, mina rõõmustan ennast aga nooruse üle, wõtan hea meelega osa kõigist, mis noorte lülge pundub ja aitan neid, nii palju kui wõin. Ka Teile tahaksin mina Teie eesmärgi kätte-saamiseks abiks olla ja olen sellepärast walmis aitama, et Teie sellega kokku saate, leda Teie nii suure hoolega otsite. Rust mina nüüd seda asja tean, see wõib Teile esiteks ühelviil olla; wanad naesed teadwad aga wahest rohkem kui arwatakse.

Mäituselks, et see see õige on, kellest räägin, panen siin tema loomust illes: Wanudus 20 kuni 21 aastat; kasu: pikk ja sirge; juuksed: mustad ja rohked; silmad: mustad ja elawad; iseäralised tundemärgid: väga walge ja õitsew nägu. — Mina arwan, et see kokku läheb. Kui Teie illa weel oma neia-eeskoju näha tahate, siis minge tulewal Pühapäawal oma preili õega Westergrund'i kirikuõpetaja wõrusele, muidugi pärast lõunat; lutsutud olete Teie juba ja saate lahkest wasta wõetud. See, leda otsite, on Sofie Hausmann'iga väga sõbrustatud ja elab seal õige ligidal, on ennamist igal Pühapäawal Westergrund'is ja saab ka tulewal Pühapäawal seal olema, kuidas mina selgeste tean. See ei ole aga mitte üks „kiriku-tütar“ siit ümbertkandude, kuidas Teie nii kindlast arwate, waid wõeras ühest kaugemast maakonnast ja elab kui koolitaja mõisaperemehe Morbachi juures Oberwald'is, Westergrund'i ligidal. Sellega arwan Teie juhatuselks küll teinud olema ja soowin Teile südamest õnne. Wabandage minu halwa kirja; pojapapsed on minu prilli ära lantanud ja ilma sellela ei taha kirjutamine enam heaste lorda minna.“

„Üks aitaja hädas.“

P. S. „Eht tahaksite ka teada, mis selle nimi on, leda otsite? — Frieda Sterner.“